

Datum van inontvangstneming : 18/07/2022

Zaak C-319/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

11 mei 2022

Verwijzende rechter:

Landgericht Köln (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 mei 2022

Verzoekende partij:

Gesamtverband Autoteile-Handel e. V.

Verwerende partij:

Scania CV AB

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Verordening 2018/858 – Artikel 61 – Omvang van de verplichting voor een fabrikant van bedrijfsvoertuigen om informatie op gemakkelijk toegankelijke wijze in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden te presenteren aan onafhankelijke distributeurs van onderdelen van motorvoertuigen – Gevolgen van de algemene verordening gegevensbescherming voor die verplichting

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- I. Heeft het in artikel 61, lid 1, tweede zin, van verordening (EU) 2018/858 geformuleerde vereiste dat

„informatie [...] op gemakkelijk toegankelijk[e] wijze [wordt gepresenteerd] in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden”,

ook betrekking op de reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig in de zin van artikel 3, punt 48, van deze verordening, **of** is dat vereiste beperkt tot zogenoemde informatie over reserveonderdelen [*„voertuigonderdelen [...] die kunnen worden vervangen door reserveonderdelen”*] als bedoeld in punt 6.1 van bijlage X bij die verordening?

- II. Moeten artikel 61, lid 1, tweede zin, van verordening (EU) 2018/858, waarin is bepaald dat informatie

„op gemakkelijk toegankelijk[e] wijze in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden”

moet worden gepresenteerd, en artikel 61, lid 2, tweede alinea, waarin is bepaald dat aan andere onafhankelijke marktdeelnemers dan reparateurs

„[...] de informatie ook [wordt] verstrekt in een machineleesbaar formaat dat elektronisch kan worden verwerkt met behulp van algemeen beschikbare IT-instrumenten en software, zodat onafhankelijke marktdeelnemers de taak kunnen uitvoeren die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen,”

aldus worden uitgelegd dat de voertuigfabrikant zijn overeenkomstige verplichtingen alleen nakomt indien hij

1. de informatie via het internet toegankelijk maakt door middel van een machinaal gestuurde raadpleging via een database-interface, waarbij de resultaten kunnen worden gedownload, of volstaat het dat hij op een website enkel voorziet in de mogelijkheid van een handmatige opzoeking door een menselijke gebruiker op een beeldscherm en dat het resultaat van de raadpleging beperkt is tot de zichtbare inhoud van de pagina's op het beeldscherm,

en
2. ervoor zorgt dat de informatie die in de databank is gekoppeld aan zijn voertuigidentificatienummers (VIN), kan worden opgezocht aan de hand van die voertuigidentificatienummers, die hij in een afzonderlijke lijst beschikbaar stelt, en los daarvan ook kan worden opgezocht
  - aan de hand van andere criteria ter identificatie van voertuigen, als bedoeld in punt 6.1, derde alinea, van bijlage X bij verordening [(EU) 2018/858]

- en aan de hand van overige door hem gebruikte begrippen voor categorieën (zoals bijvoorbeeld categorieën van componenten, reserveonderdelen, reparatie- en onderhoudsinstructies en technische illustraties) en andere vermeldingen in de databanken in willekeurige combinaties,

of is het voldoende dat de fabrikant enkel voorziet in de mogelijkheid van een gerichte opzoeking aan de hand van het voertuigidentificatienummer van een specifiek voertuig, zonder dat hij een bijgewerkte lijst van alle voertuigidentificatienummers van zijn voertuigen ter beschikking stelt?

en

3. deze gegevensbestanden ter beschikking stelt in bestanden waarvan het formaat van die aard is dat de daarin vervatte gegevensbestanden onmiddellijk elektronisch (verder) kunnen worden verwerkt, met vermelding van de overeenkomstige beschrijving van de gegevensbestanden (in geval van teksten en tabellen), **of** is het hiervoor voldoende dat hij louter een beeldschermafdruk in een willekeurig gebruikelijk bestandsformaat, zoals een pdf-bestand, ter beschikking stelt?

III. Houdt artikel 61, lid 1, van verordening (EU) 2018/858 een wettelijke verplichting in de zin van artikel 6, lid 1, onder c), van de algemene verordening gegevensbescherming voor voertuigfabrikanten in, die de openbaarmaking van voertuigidentificatienummers of informatie in verband met voertuigidentificatienummers aan onafhankelijke marktdeelnemers als andere verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 4, punt 7, van de algemene verordening gegevensbescherming rechtvaardigt?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 715/2007 en (EG) nr. 595/2009 en tot intrekking van richtlijn 2007/46/EG, met name artikel 61 en bijlage X

Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: „AVG”), met name artikelen 4 en 6

Gedelegeerde verordening (EU) 2021/1244 van de Commissie van 20 mei 2021 tot wijziging van bijlage X bij verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de gestandaardiseerde toegang tot de informatie uit het boorddiagnosesysteem en de reparatie- en onderhoudsinformatie van voertuigen, en de voorschriften en procedures voor de toegang tot informatie over de beveiliging van voertuigen

Aanvullende richtsnoeren betreffende verticale beperkingen in overeenkomsten voor de verkoop en herstelling van motorvoertuigen en voor de distributie van reserveonderdelen voor motorvoertuigen (2010/C 138/05) (hierna: „aanvullende richtsnoeren”)

Verordening (EG) nr. 595/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en motoren met betrekking tot emissies van zware bedrijfsvoertuigen (Euro VI) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, tot wijziging van verordening (EG) nr. 715/2007 en richtlijn 2007/46/EG en tot intrekking van de richtlijnen 80/1269/EEG, 2005/55/EG en 2005/78/EG, met name artikel 6

Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, met name artikel 6

Richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure

- 1 Partijen zijn het oneens over de vorm, de inhoud en de omvang van verweersters verplichtingen uit hoofde van artikel 61, leden 1 en 2, van verordening 2018/858 om voertuiginformatie, informatie uit het boorddiagnosesysteem (OBD) van een voertuig en reparatie- en onderhoudsinformatie van voertuigen te verstrekken.
- 2 De leden van verzoeker vertegenwoordigen 80 % van de omzet van de vrije handel in onderdelen van motorvoertuigen in Duitsland. Verweester is een Zweedse fabrikant van, onder meer, bedrijfsvoertuigen. Zij is een van de grootste fabrikanten van zware vrachtwagens in Europa en is sinds 2015 een volle dochteronderneming van Volkswagen AG. In haar hoedanigheid van houder van EG-typegoedkeuringen is zij zowel een fabrikant in de zin van artikel 3, punt 40, van verordening 2018/858 als een adressaat van artikel 61, leden 1 en 2, van deze verordening.
- 3 Verweester verleent onafhankelijke marktdeelnemers, zoals de leden van verzoeker, via een website alleen handmatige toegang tot de RMI (*repair and maintenance informatie*; waarmee verweester de voertuiginformatie, de reparatie- en onderhoudsinformatie van voertuigen en de informatie uit het

boorddiagnosesysteem van voertuigen enzovoort bedoelt). Op die website kan iemand ervoor kiezen om via een zoekpagina informatie over een bepaald voertuig op te zoeken door de laatste zeven cijfers van het voertuigidentificatienummer (*vehicle information number*, VIN) in te voeren, dan wel opzoeken te doen aan de hand van algemene voertuiginformatie die geen betrekking heeft op een specifiek voertuig (bijvoorbeeld model, motor, bouwjaar enzovoort).

- 4 Verweerster verstrekt onafhankelijke marktdeelnemers evenwel geen voertuigidentificatienummers. Alleen een werkplaats kent het VIN van een bepaald voertuig van een klant dat moet worden onderhouden of gerepareerd, terwijl fabrikanten, distributeurs van reserveonderdelen of uitgevers van technische informatie deze individuele nummers niet kennen. Zoals verweerster zelf aangeeft, levert een opzoeking aan de hand van algemene criteria, waarbij er geen VIN wordt ingevoerd, echter enkel onnauwkeurige resultaten op.
- 5 Voorts kan het zoekresultaat dat een menselijke gebruiker op het beeldscherm ziet nadat hij een VIN of een algemene zoekterm heeft ingevoerd, alleen worden afgedrukt of als pdf-bestand op de computer worden opgeslagen. De inhoud van een dergelijke afdruk of het aldus gegenereerde pdf-bestand is derhalve beperkt tot de informatie die op het beeldscherm is weergegeven.
- 6 Ook informatie over reserveonderdelen wordt door verweerster alleen in deze vorm aan onafhankelijke marktdeelnemers verstrekt. Het enige verschil met de RMI is dat de gebruiker hierbij tevens de mogelijkheid heeft om het op de website weergegeven zoekresultaat als XML-bestand op zijn computer op te slaan.
- 7 Om zelfs voor slechts één enkel voertuig alle informatie op het beeldscherm weer te geven en de pagina's om te zetten naar een pdf- of XML-bestand, zouden bijgevolg honderden, zo niet duizenden pagina's via verschillende zoekopdrachten moeten worden gegenereerd. Het zou dus veel tijd vergen om deze informatie te verzamelen en te raadplegen. Bovendien kan in het geval van de RMI vervolgens geen geautomatiseerde verdere verwerking plaatsvinden, omdat de door verweerster in dit verband aangeboden pdf-bestanden geen informatie over onderling verbonden gegevens bevatten.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

Eerste prejudiciële vraag

- 8 Partijen zijn het er niet over eens of het in artikel 61, leden 1 en 2, van verordening 2018/858 geformuleerde vereiste dat fabrikanten informatie op gemakkelijk toegankelijke wijze in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbaar gegevensbestanden presenteren, geldt voor alle reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig in de zin van artikel 3, punt 48, van de verordening, dan wel alleen voor de in punt 6.1, derde alinea, van bijlage X

genoemde informatie ter identificatie van voertuigen en reserveonderdelen (informatie over reserveonderdelen).

- 9 Verweerster is van mening dat de verplichting van fabrikanten om machineleesbare en elektronisch verwerkbaar gegevensbestanden te verstrekken, alleen betrekking heeft op de in punt 6.1 van bijlage X bij de verordening genoemde informatie over reserveonderdelen. Artikel 61, lid 1, van de verordening is in dit opzicht een algemene en niet-specifieke bepaling die pas door bijlage X wordt geconcretiseerd. In dat punt 6.1 wordt het elektronisch verwerkbaar en machineleesbaar formaat echter alleen vastgelegd voor informatie over reserveonderdelen. Alle andere categorieën van technische informatie vallen onder punt 2.5 van bijlage X, dat niet in die vorm van verstrekking voorziet.
- 10 Verzoeker is daarentegen van mening dat de materiële verplichtingen van de fabrikanten uitsluitend voortvloeien uit artikel 61, leden 1 en 2, van de verordening, dat niet beperkt is tot bepaalde categorieën van technische informatie. Volgens artikel 61, lid 4, van de verordening ziet bijlage X daarbij alleen op de bijzonderheden van de technische voorschriften voor de organisatie van de toegang. Voor zover punt 6.1 van bijlage X ten aanzien van de subcategorie van informatie over reserveonderdelen een meer gedetailleerde beschrijving bevat van de toegang tot de door de voertuigfabrikanten ter beschikking te stellen databanken, kan daaruit niet worden afgeleid dat het overeenkomstige vereiste in artikel 61, leden 1 en 2, beperkt is tot deze in de bijlage afzonderlijk vermelde categorie van technische informatie. De toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig betreft altijd de toegang tot databanken. Punt 6.1 van bijlage X bevat slechts een verduidelijking die ook voor alle andere categorieën geldt.
- 11 Het standpunt van verzoeker vindt steun in het feit dat artikel 61, leden 1 en 2, van de verordening geen beperking tot informatie over reserveonderdelen bevat en dat in bijlage X daarbij volgens artikel 61, lid 4, alleen technische voorschriften voor de toegang worden vastgesteld. Bovendien heeft de in overwegingen 50 en 52 genoemde doelstelling van de verordening om concurrentie op de markt voor informatiediensten te waarborgen, betrekking op alle categorieën van reparatie- en onderhoudsinformatie. Anderzijds verwijst artikel 61, lid 4, van verordening 2018/858 voor de technische voorschriften voor alle categorieën van technische informatie naar bijlage X. Het feit dat bijlage X de verstrekking in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbaar gegevensbestanden uitsluitend noemt in verband met informatie over reserveonderdelen, kan ook aldus worden uitgelegd dat de Uniewetgever het vereiste van artikel 61, leden 1 en 2, van verordening 2018/858 heeft willen beperken tot deze categorie.

Tweede prejudiciële vraag*a) Raadpleging via een database-interface*

- 12 Verzoeker is van mening dat onafhankelijke marktdeelnemers recht hebben op toegang tot de reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig door middel van een machinaal gestuurde raadpleging via een database-interface. Het vereiste van een dergelijke interface wordt in verordening 2018/858 weliswaar niet uitdrukkelijk vermeld, maar blijkt uit artikel 61, leden 1 en 2, volgens hetwelk informatie „op gemakkelijk toegankelijk[e] wijze” moet worden verstrekt, zodat onafhankelijke marktdeelnemers (behalve reparateurs) de taak kunnen uitvoeren die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen. Daarvoor is een geautomatiseerde toegang via een interface noodzakelijk. Het is niet verenigbaar met het vereiste van „gemakkelijke toegankelijkheid” dat onafhankelijke marktdeelnemers de noodzakelijke informatie handmatig (in de vorm van het invoeren van bepaalde zoektermen door een menselijke gebruiker) moeten opzoeken en dat het resultaat van de raadpleging beperkt is tot de zichtbare inhoud op een pagina op een beeldscherm. Het vereiste van een database-interface vloeit ook voort uit de doelstelling van de verordening om daadwerkelijke concurrentie op de markt voor informatiediensten te waarborgen. Dit doel wordt nagestreefd met de voorschriften voor het verlenen van toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig.
- 13 Verweerster brengt daartegen in dat de verordening niet voorziet in het vereiste van een dergelijke database-interface. Er is alleen sprake van de verplichting om de informatie weer te geven op een website en, voor zover het informatie over reserveonderdelen betreft, in een databank. Uit het criterium van „gemakkelijke toegankelijkheid” kan niet worden afgeleid op welke wijze toegang tot de informatie moet worden verleend. Dit volgt uit het arrest van het Hof van 19 september 2019, Gesamtverband Autoteile-Handel (C-527/18, EU:C:2019:762), en uit overweging 1 van verordening 2021/1244, waarin staat dat er geen geharmoniseerde criteria bestaan voor de wijze waarop deze informatie beschikbaar moeten worden gemaakt. Artikel 61, lid 2, eerste alinea, van verordening 2018/858, volgens hetwelk de informatie aldus moet worden gepresenteerd dat zij „met een redelijke inspanning door onafhankelijke marktdeelnemers kan worden verwerkt”, is slechts een overgangsregeling in afwachting van een gestandaardiseerde toegang. De recentelijk vastgestelde verordening 2021/1244 schrijft evenmin voor dat er een interface moet zijn, maar bepaalt dat de informatie via websites moet worden verstrekt.
- 14 Voor verweersters uitlegging zou kunnen pleiten dat de verordening een interface niet uitdrukkelijk voorschrijft. De norm zou derhalve aldus kunnen worden uitgelegd dat het aan de voertuigfabrikant wordt overgelaten om te bepalen op welke wijze hij toegang tot de informatie verleent. Voor verzoekers uitlegging zou daarentegen kunnen pleiten dat het vereiste van artikel 61, leden 1 en 2, om informatie „op gemakkelijk toegankelijk[e] wijze” te presenteren, in de praktijk een handmatige raadpleging als een omslachtige wijze van toegang uitsluit. Ook

de betekenis en het doel van de regelingen betreffende de toegang tot informatie, namelijk daadwerkelijke concurrentie waarborgen, suggereren dat de mogelijkheid van een geautomatiseerde raadpleging via een database-interface moet bestaan.

b) Zoektoegang

- 15 Volgens verzoeker voldoen de door verweerster geboden beperkte zoekmogelijkheden niet aan het in artikel 61, lid 1, tweede zin, van verordening 2018/858 geformuleerde vereiste van „gemakkelijke toegang” tot reparatie- en onderhoudsinformatie. Onafhankelijke marktdeelnemers – zoals fabrikanten en distributeurs van reserveonderdelen, alsook uitgevers van technische informatie, die geen reparateurs zijn – beschikken regelmatig niet over een VIN. Zij beschikken in ieder geval niet over een lijst van alle voertuigidentificatienummers van de voertuigen op de markt. Derhalve kunnen zij op de website van verweerster slechts onvolledige informatie vinden over geschikte reparatie- en onderhoudsinstructies en reserveonderdelen voor deze voertuigen, zodat onafhankelijke marktdeelnemers hun taak die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen niet kunnen uitvoeren. Om die taak uit te voeren, moeten zij de databanken van fabrikanten ook doorzoeken aan de hand van algemene criteria met betrekking tot de voertuigidentificatie, in de databank gebruikte begrippen voor categorieën van componenten, reserveonderdelen en reparatie- en onderhoudsinstructies en, in voorkomend geval, andere beschikbare gegevens.
- 16 Verweerster voert aan dat de verplichte zoektoegang via voertuigidentificatienummers een noodzakelijk gevolg is van haar bedrijfsmodel om geïndividualiseerde voertuigen voor haar klanten te produceren. Aangezien er een groot aantal verschillende voertuigconfiguraties bestaat, leidt alleen een opzoeking aan de hand van het VIN tot een exacte identificatie van de voor een bepaald voertuig relevante gegevens. Deze zoektoegang is dus verplicht. Overigens voorziet ook de verordening volgens de bewoordingen van punt 6.1 van bijlage X daarbij alleen in een zoektoegang via een VIN.
- 17 Verweersters uitlegging vindt steun in het feit dat de verordening niet uitdrukkelijk voorschrijft dat de zoektoegang moet plaatsvinden aan de hand van andere criteria dan het VIN. Voor verzoekers uitlegging pleit daarentegen dat een dergelijke beperkte zoektoegang mogelijkwijze niet verenigbaar is met de betekenis en het doel van de voorschriften inzake de toegang tot informatie, indien bijvoorbeeld uitgevers van technische informatie en fabrikanten van onderdelen ook opzoeken moeten kunnen doen aan de hand van andere criteria om de taak te kunnen uitvoeren die verband houdt met hun activiteiten in de aftermarkettoeleveringsketen.
- 18 Voor zover verzoeker verweerster verwijt dat zij in wezen alleen een zoektoegang via het VIN mogelijk maakt, maar ten onrechte geen lijst van alle voertuigidentificatienummers van haar voertuigen ter beschikking stelt, wordt zijn

standpunt ook geschraagd door punt 66 van de aanvullende richtsnoeren, volgens hetwelk het VIN als zodanig technische informatie is, die bijgevolg door de fabrikanten beschikbaar moet worden gemaakt.

c) Outputformaat

- 19 Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij, door onafhankelijke marktdeelnemers in staat te stellen afzonderlijke beeldschermafdrukken als pdf-bestand op hun computer op te slaan, voldoet aan het vereiste van artikel 61, lid 1, tweede zin, van verordening 2018/858 om reparatie- en onderhoudsinformatie van een voertuig te verstrekken „in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden”. Deze bestanden kunnen verder worden verwerkt met gebruikelijke software. Het begrip „machineleesbaarheid” impliceert niet dat de bestanden onmiddellijk geautomatiseerd verder moeten kunnen worden verwerkt.
- 20 Verzoeker is daarentegen van mening dat de formulering „machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden” niet verwijst naar een pdf-formaat dat door een mens kan worden gelezen. „Machineleesbaarheid” veronderstelt dat het formaat van die aard is dat het door een machine kan worden gelezen. Een pdf-bestand maakt echter alleen een visuele weergave voor een menselijke gebruiker mogelijk. Aangezien een pdf-bestand niet de structuur heeft die noodzakelijk is voor een geautomatiseerde, machinale verdere verwerking, zijn extra tussenstappen nodig om het verder te verwerken.
- 21 De precisering ten opzichte van de eerdere regeling in artikel 6, lid 1, van verordening nr. 595/2009 juncto artikel 6, lid 1, van verordening nr. 715/2007, volgens welke informatie moet worden gepresenteerd in de vorm van machineleesbare en elektronisch verwerkbare gegevensbestanden, beoogde in dat verband de oude rechtssituatie voor onafhankelijke marktdeelnemers te verbeteren. Indien het zou volstaan om een pdf-bestand te verstrekken, dan zou de informatie nog steeds op omslachtige wijze handmatig moeten worden geëxtraheerd uit die bestanden. Alleen een onmiddellijke en geautomatiseerde elektronische verdere verwerking maakt het mogelijk grote hoeveelheden gegevens adequaat te verwerken en bijgevolg de taak in de toeleveringsketen uit te voeren.
- 22 In dit verband zij vastgesteld dat het pdf-formaat, voor zover de definitie van het begrip „machinaal leesbaar formaat” in overweging 35 van richtlijn 2019/1024 ook in aanmerking wordt genomen voor de uitlegging van artikel 61, leden 1 en 2, van verordening 2018/858, althans voor tabellen en teksten niet zou voldoen aan de daarin gestelde vereisten, aangezien pdf-bestanden pas na een tussenstap (omzetting naar een ander bestandsformaat) verder kunnen worden verwerkt. Het in de genoemde overweging geformuleerde vereiste dat „softwaretoepassingen [...] gemakkelijk specifieke gegevens kunnen identificeren, herkennen en extraheren”, veronderstelt ten aanzien van teksten en tabellen daarenboven dat de fabrikant de overeenkomstige beschrijving van de dataset ter beschikking stelt,

omdat anders de onderliggende koppelingen en de inhoud van afzonderlijke gegevensvelden niet automatisch zouden kunnen worden herkend.

Derde prejudiciële vraag

- 23 Verweerster betoogt dat de AVG de doorgifte van persoonsgegevens verbiedt waarvoor geen rechtsgrondslag bestaat. Als rechtvaardigingsgrond komt alleen artikel 6, lid 1, onder c), AVG in aanmerking, volgens hetwelk de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is indien zij noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting van de verwerkingsverantwoordelijke (in casu: de fabrikant). Artikel 61, lid 1, van verordening 2018/858 vormt echter geen dergelijke wettelijke verplichting. De regeling is niet voldoende nauwkeurig, het doel van de verwerking wordt niet duidelijk omschreven en de verordening laat zich niet uit over gegevensbescherming.
- 24 Verzoeker stelt dat voertuigidentificatienummers geen persoonsgegevens in de zin van artikel 4, punt 1, AVG, voor fabrikanten zijn, voor zover zij, hetgeen regelmatig het geval is, niet daadwerkelijk of rechtens de mogelijkheid hebben om aan de hand van het VIN conclusies te trekken omtrent een natuurlijke persoon. Dit geldt in het bijzonder voor verweerster, aangezien kopers van bedrijfsvoertuigen in de regel geen natuurlijke personen zijn. Voor zover het VIN in individuele gevallen een persoonsgegeven is, zou het verlenen van toegang tot de informatie door verweerster in elk geval toegestaan zijn op grond van artikel 6, lid 1, onder c), AVG. Artikel 61, lid 1, van verordening 2018/858 is in dit opzicht een geschikte rechtsgrondslag omdat het fabrikanten verplicht om de aan een VIN gekoppelde informatie beschikbaar te maken.
- 25 Voor verweersters uitlegging kan pleiten dat de verordening de aspecten van gegevensbescherming niet uitdrukkelijk noemt. Voor het standpunt van verzoeker pleit dat voertuigidentificatienummers in het algemeen geen persoonsgegevens zijn voor fabrikanten, zodat de AVG in dit verband mogelijkerwijze a priori niet van toepassing is, en dat artikel 61, lid 1, van verordening 2018/858 de vereiste „wettelijke verplichting” in de zin van artikel 6, lid 1, onder c), AVG als grondslag voor een gegevensverwerking overeenkomstig de AVG kan zijn.